

Odkar sta se bila ločila, je ni bilo več v domovino, dasi ji žive mati in sestre v mestu. Šest, sedem let je tega.

Zakaj je šla tedaj? Ker je vedela, da je ne ljubi več? Ker ga je hotela rešiti zakonskih spon?

Čutil, vedel je, da pojde. Razumel je, da ne more ostati, Marija ne; a vzroka ni bilo. Vedel se je proti nji vedno korektno. Da, skrajno korektno. Preje seveda . . . prvo, drugo leto njiju zakona . . .

Razkošno sta se ljubila. Bila mu je strastna ljubica, ne žena.

Nikakega neprijetnega prizora ni imel ž njo

Plakala in tožila ni, očitala mu ni ničesar, ločitve ni zahtevala; nikdar ni govorila o tem. A on je čutil njene boje, čutil zmago njene individualnosti in nekega dne je vedel, da mu reče jutri „z Bogom“.

A zadržaval je ni.

In nekdanj sta se bila strastno ljubila.

Včeraj pri predsedniku je imela belo obleko od težke, mehke svile in bele bisere okoli vratu. Motno-bele, velike bisere.

Zakaj si ni nadela vsaj roza rož na belo svilo?

Tistih velikih, težkih, temnoroza rož, ki tako bujno cveto v Cannesu.

V spalnici jih je polna jardiniera.

Tako jih ljubi.

Bolj od bledih krizantem?

Lahno pogladi cvetove lepih japonskih cvetlic.

Njegov pogled se ujame z onim, v velikem do tál segajočim zrcalu. Elegantni obriski visoke, sloke postave v črni obleki se jasno vidijo v finem steklu in ozko blede čelo pod temnimi lasmi, tanke ustnice, temne nekoliko udrte oči.

Vse belo in črno v tej sobi; belo in črno. Iz sosednje sobe prinese šop temnoroza rož ter jih utakne v visok, ozek kozarec iz benečanskega stekla na kaminu. Fino oblikovano truplo majhne, marmornate psihe je skoro skrito o dehtečem, težkem cvetju. Drže rože krog trupla iz belega marmorja.

Rudeče rože.

Rudeče rože in bele krizanteme.

Blede, bele tožne krizanteme.

„Marko“!

„O da si prišla Marija“! Prijel jo je za obe roki v tankih, belousnjatih rokavicah. „Da si prišla, Marija“!

„Zakaj ne bi, Marko!? Pridi —“

Sedla je v naslanjač, v mehek, nizek naslanjač, pokrit z belimi kožami, katere je tako ljubila. Bela, dolga dlaka se je mešala s črno krznino njenega plašča, ki ji je zdrsnil z ramen. On ji je snemal klobuček.

„Še enkrat, pozdravljena, Marija“! In nje ozka, bela roka je skoro zadrhtela pod njegovimi ustnami.

Kramljala sta. Dolgo, dolgo.

Ona je vpraševala in on ji je pripovedoval. Potoval je mnogo, živel in ljubil — mnogo. Tudi čital je razne stvari.

Prévost, Nansen, Altenberg.

Tudi ona ljubi moderne dekadente, slikarje čustev in duše.

Bamlenaire, Verleine, Maeterlinck —

In Debunel.

Da, Debunel —

Zagledal se je v njene bele, tenke prste, ki so malomarno ležali na težki, mehki, črni svili njenega krila. „Se li še spominjaš onega Chopinovega notturna —“?

Smehljaje, s tistim mehkim, nekoliko tožnim njenim nasmehom je sedla h klavirju; on ga je bitel odpirat. Ko je stopil korak nazaj, se je nehote dotaknila desnica njene rame. Stresel se je po vsem životu — ježno se ugriznil v ustne.

Zaigrala je tri, štiri takte, — in hipoma vstala —

„Ne vem, Marko, ne morem, — oprosti, — pozneje — tako tesno mi je — — —“

Visoko je dvignila blede obraz, nagnila glavo s temnimi, kostanjevimi lasmi in sklenila roki za vratom. Lahko nagubana bluza od svitlomodre svile brez vsakega lišpa, samo za vratom zapeta z velikim brilijantom, se je tesno oprijemala šibkega, gibčnega, finega života, v težkih gubah se je vila črna svila krog ozkih bokov ter se dotikala bele kožuhovine na tleh.

Nepremično je zrl vanjo, v ta blede, krasni obraz, katerega je nekdanj tako strastno poljubljal, v to —

„O“ — zazrla je belo statueto na kaminu — „ta je nova — — —“

„Psihe“ deje on tiho.

Pogledal je njo. In videl je ono milo otožnost v krasnih, rjavo-zelenkastih očeh, videl fine ustnice, ki so drhte, videl valovanje njene krvi skozi prozorno kožo na sencih ni videl progo belega vratu pod temnimi lasmi.

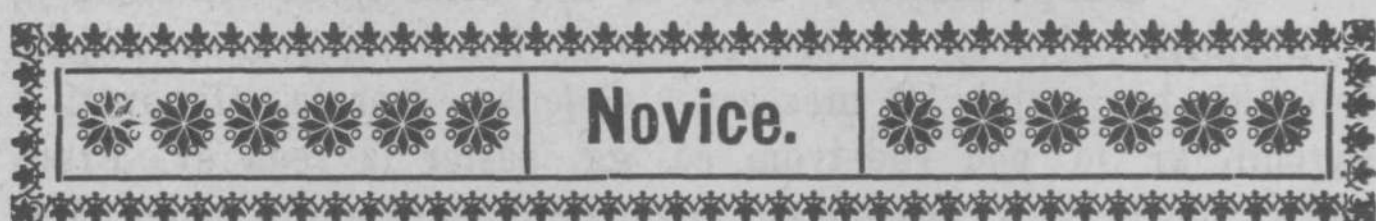
Tiho je ponovil „psihe“. Prijel jo je za roki in v teh hladnih prstih je čutil brzo utripanje žilic, in čutil je mogočne udarce lastnega udarca. Krog njiju pa je valoval opojni vonj roza-rož, onih velikih, težkih, temnoroza rož, ki tako bujno cvetó v Cannes-u.

Drhteč je zdrsnil ob nji nizdolu, ona pa, omamljena, se je sklonila, ovila mu roke krog vratu, nazaj nagnila blede obraz in on je pil, pil njene ustne, njeno krasoto, njene oči, jecljaje, smehljajoč, solzeč se.

V vazi od benečanskega stekla poleg psihe iz belega marmorja pa se je odlomil težek, rdeč cvet ter jima padel v naročaj.

Njena roka se je stegnila po njem.

„Daj“ so šepetale njene ustne.

— Osebnosti. Trgovsko ministrstvo je potrdilo umirovljenje I. tajnika kranjske trgovske in obrtniške zbornice, gosp. ces. svetnika Ivana Murnika in imenovanje II. tajnika gosp. dr. Viktorja Murnika prvim zborničnim tajnikom. — Absolvirani pravnik gosp. dr. L. Stare v Ljubljani je ime-

novan konceptnim praktikantom pri pomorskem oblastvu v Trstu. — Absolvirani tehnik gosp. Karol Vavra je imenovan stavbnim adjunktom pri deželni vladi v Ljubljani.

— **Učiteljska imenovanja.** Učitelj v Jesenicah gosp. Ivan Bajželj je imenovan učiteljem na c. kr. rudniški šoli v Idriji. — V pokoj je šel nadučitelj v Senožečah gosp. Leopold Abram. — Učitelj v Kočevju gosp. Ivan Schescharek je imenovan nadučiteljem istotam. Definitivna sta postala na svojih mestih gosp. Jos. Kosar v Sušici in gđč. Ljudmila Borštner v Vipavi. — Premeščen je učitelj gosp. Alojzij Erker iz Stare Loke v Dolenji Topli Reber.

— **Poroke.** Finančni nadkomisar v Ljubljani gospod Pavel Jerovec se je poročil z gđč. Franjo Štrukljevo iz Ljubljane. — V Kobaridu se je poročil gosp. Fran Anderwald, knjigovodja in hišni posestnik v Ljubljani, z gđč. Minko Pignatarijevo iz Črnič.

— **Slavnoznaní slovenski skladatelj dr. Avgust Ipavic,** je slavil včeraj svojo 70letnico. Na tem slavlju bodo gotovo v duhu sodelovali vsi oni, ki ne prezirajo, koliko je ravno slovenska pesem pripomogla do probuje našega naroda.

— **Stritarjeva rojstna hiša podrtá.** „Slovenec“ poroča, da so rojstno hišo genijalnega slovenskega pesnika in pisatelja, Josipa Stritarja podrti, ter da so tikom zraven začeli zidati novo hišo.

— **Električna železnica v Ljubljani** se otvori koncem meseca avgusta.

— **Prva jugoslovanska tovarna za kavine surrogate, figovo in sladno kavo v Ljubljani** se je minoli teden otvorila. To narodno podjetje gosp. Ivana Jebačina, trgovca, tovarnarja in zalagatelja kavinih primesi v prid družbe sv. Cirila in Metoda je blagoslovil družbin prvomestnik, preč. gosp. monsignor Tomo Zupan. Vsak Slovenec more najiskrenejše pozdravljati to novo tovarno, ker je zadelala precejšnjo vrzel med na polju narodne obrtnosti in bo dajala zaslužek le domačinom. Če pripomnimo, da se samo na Kranjskem vsako leto porabi 300 vagonov kavine primesi (cikoriije), ki dohaja večinoma iz drugih dežel, kjer ostaja dobiček in kamor se plačuje delo izdelovanja, bo vsakteremu jasno, da gre mnogo našega denarja v žep tujemu podjetniku mimo domačih, dela pogrešajočih rok. Z domačim podjetjem pa se koristi tudi družbi sv. Cirila in Metoda. Ta bi dobivala od zgoraj navedene letne množine po 30.000 gld. ali 60.000 kron letne podpore samo s Kranjskega; približne dohodke pa bi dajale ostale slovenske dežele. Tu in v drugih predmetih, ki se izdajajo v družbin prid, je skrit velik naroden zaklad. Slovensko rodoljubje! Sezaj po njem, polagaj ga na domovinski altar! In s takimi sredstvi razvilo bi se naše šolstvo ob jezikovnih mejah tako, kakor si je najrodoljubnejše slovensko srce le želeli more. Ko še omenjamo, da je gosp. Ivan Jebačin povodom blagoslovljenja svoje tovarne daroval družbi sv. Cirila in Metoda 400 kron, izrekamo ob enem domoljubno prošnjo: Slovenke in Slovenci! Rabite, zahtevajte, priporočajte vselej in povsod le te izborne izdelke domače industrije v čast in ponos slovenskemu imenu, v korist slovenskega dela in v prospeh vseslovenske šolske družbe.

— **Gospodinjska šola c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani.** Meseca oktobra se otvori četrti tečaj gospodinjske šole, ki bo trajal 12 mesecev. Gojenke morajo stanovati v zavodu, ki je pod vodstvom čč. gg. sester iz reda sv. Frančiška. Zavod je v posebnem, novo zidanem poslopju poleg Marijanišča na Spodnjih Poljanah. Pouk, ki je slovenski in brezplačen, zavzema poleg verouka, vzgojeslovja, zdravoslovja, ravnanja z bolniki, spisja in računstva vse one predmete, katere mora umeti vsaka dobra gospodinja, zlasti se pa poučuje teoretično in praktično o kuhanju, šivanju (ročnem in strojnem), pranju in likanju, živinoreji, mlekarstvu, vrtnarstvu itd. Go-

jenke se istotako vežbajo v gospodinjskem knjigovodstvu ter v ravnanju z bolniki in z bolno živino. Gojenka, katera bo sprejeta v zavod, plača na mesec za hrano, stanovanje, kurjavo, razsvetljavo, perilo, t. j. sploh za vse, 14 gld., ali za ves tečaj 168 gld. — Vsaka gojenka mora prinesiti po možnosti naslednjo obleko s seboj: Dve nedeljski obleki, tri obleke za delo, dva para čevljev, nekaj belih in barvanih jopic za ponoči, štiri barvana spodnja krila, dve beli spodnji krili, šest srajc, šest parov nogavic, 10—12 žepnih robcev, šest kuhinjskih predpasnikov in tri navadne predpasnike. (Predpasniki za delo se tudi priskrbe v zavodu proti plačilu; ako ima katera več obleke, jo sme prinesiti seboj.) Deklice, katere hočejo vstopiti v gospodinjsko šolo: 1.) dovršiti že 16. leto; le izjemoma v posebnega ozira vrednih slučajih, se mora dovoliti sprejem mlajših učenk; 2.) znati čitati, pisati in računati; 3.) predložiti zdravniško spričevalo, da so zdrave; 4.) predložiti obvezno pismo starišev ali varuha, da plačajo vse stroške; 5.) zavezati se, da bodo natančno in vestno izvrševale vsa dela, ki se jim nalože, ter da se bodo strogo ravnale po hišnem redu. — Prošnje za sprejem, katerim je priložiti šolsko in zdravniško spričevalo ter obvezno pismo starišev, oziroma varuha, naj se pošljejo do 15. septembra t. l. glavnemu odboru c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani. V prvi vrsti se sprejmo v gospodinjsko šolo deklice, ki imajo domovinsko pravico na Kranjskem; ako pa bo v šoli prostora, sprejemale se bodo tudi prosilke iz drugih dežel.

— **Trgovsko učilišče v Ljubljani.** Tukajšnje trgovsko učilišče gosp. Artura Mahra, ki je končalo letos 66 tečaj, imelo je koncem šolskega leta 225 učencev in sicev gremijalna trgovska šola v treh oddelkih 112, privatna trgovska šola pa v dveh oddelkih 113 učencev. Po narodnosti bilo je 119 Slovencev, 37 Hrvatov in Srbov, 35 Lahov, 31 Nemcev ter po 1 Čeh, Francoz in Grk. Oprostilnih izpitov se je udeležilo 17 učencev gremijalne šole, ki so vsi prebili izpit z dobrim uspehom. Prihodnje šolsko leto prične se z 1. oktobra. Sprejemajo se učenci, ki so z dobrim uspehom dovršili tretji razred kake srednje šole ali pa meščansko šolo. Internim gojencem zglasiti se je do konca avgusta, eksternim pa od 16. do 20. septembra.

— **Nova planinska koča na Gahomski planini** se je 15. t. m. otvorila. Le tako naprej!

— **Vožnja pošta med Črnomljem in Metliko.** Vsled razpisa trgovskega ministrstva upelje se s 16. avgustom t. l. med Črnomljem in Metliko druga vsakdanja poštna zveza in se temu primerno premeni vozni red poštних voženj Kočevje—Črnomelj in Stari trg pri Kočevju—Nemška Loka.

— **Desetkronski bankovci** izidejo dne 2. septembra in pridejo takoj v promet, zato pa se vzamejo iz prometa sedanji petaki.

— **Dijaški list »Jug«** je prenehal izhajati. Škoda ga pač ni!

— **Prva unijatska cerkev na Kranjskem.** Dne 11. avgusta je unijatski župnik Hranilović blagoslovil temeljni kamen za unijatsko cerkev v Metliki.

— **Deželnozborske volitve na Kranjskem.** Volilno gibanje se je jako mogočno razvilo. O volilnem oklicu katoliško-narodne stranke govorimo na drugem mestu. Minolo nedeljo so bili razni shodi. V Ljubljani je imel shod dr. Šusteršič, v Novem mestu je imel shod dr. Tavčar, v Erzeltu Božič, v Št. Petru na Krasu pa je bil shod zaupnikov naprednonarodne stranke, na katerem sta bila proglašena za kandidata gg. Arko iz Postojne in Ambrožič iz Sušice. V radovljiškem okraju bo katoliška stranka kandidirala gosp. Pogačnika iz Podnarta, narodna gosp. Čopa iz Breznice. V kranjsko-škofjeloškem okraju se dela s katoliške strani proti dr. Brejcu in za dekana Koblarja.

— Glavna skupščina družbe sv. Cirila in Metoda „Slovenski Narod“ konstatuje, da je imel „Slovenec“ tajnikovo poročilo poprej v rokah, nego je bilo prečitano v Mariboru. Da smo odkriti: to je osupnilo tudi nas. Ne radi samoljublja ali novinarske ambicije, ker se nam nobena stvar ne zdi tako smešna, nego tista tvrdka med našim novinstvom „Kdo prej & Comp“!! Tisto pehanje, kdo bo prvi in kdo je bil prvi! Ali obžalujemo to radi družbe, katere življenski interes zahteva, da ostane nad našimi nesrečnimi domačimi boj. Tudi tega ne mislimo, da omenjeno dejstvo pomenja kako namerjeno demonstracijo, za katero in proti kateri stranki. Ali ker vidimo — ob silni občutljivosti in razdraženosti, ki je navstala med Slovenci — da more vsaka malenkost zanašati medsebojni prepir tudi v najpotrebnejše institucije, glede katerih moramo želeti vsi že iz slovenskega patrijotizma, da ostanejo nevtralna tla, tla skupnega delovanja in skupnega žrtvovanja za korist in bodočnost naroda, zato obžalujemo, da se tajnikovega poročila družbe sv. Cirila in Metoda ni izročilo ob enem tudi drugemu ljubljanskemu slovenskemu dnevniku. Čuvajmo vsaj družbo sv. Cirila in Metoda pred strupom, ki razjeda vse naše drugo politično in socialno življenje, ker s tem čuvamo najpotrebnejše in najizdatnejše jamstvo za bodočnost — vzgojo naše mladine! „Edinost“.

— Bohinjska železnica. Kopanje tunela, skozi katerega bo tekla železnica iz Bohinja na Goriško, se vrši s kranjske in z goriške strani, in sicer dosti hitro. Na goriški strani, pri Podbrdu, je tunel že 227,5 metrov globok, na kranjski strani pri Bistrici pa 340 metrov. Ves tunel bo 6180 m dolg.

— Voditelj socialnih demokratov Kopač je bil te dni pred deželnim sodiščem obsojen na teden dni zapora radi žaljenja časti. Tožil ga je župnik Jurij Dernovšek iz Žabnice pri Radovljici.

— O to spodnještajersko nemštvo! Nekje na Spodnjem Štajerskem so imeli svoj „Südmarktest“. Dnevni red — kakor po navadi — Die Wacht am Rhein, Deutsches Lied in imenitne govorance, kakor da je mati Germanija že potegnila svoj meč iz nožnice, in da kliče tudi velike Teutone iz slovenskega Štajerja na boj... A ko je slavnostni govornik najlepše govoril in je plaval v višave na peroti svoje ekstaze, so povpraševali Germani pri mizah: „Ka-aj je zdaj povedal“? — No da, kaj je zdaj povedal? Kaj nas to briga? Ono povpraševanje pa kaže venderle, kako — pristno je tisto nemštvo na Spodnjem Štajerskem. Radi točnosti poročila povemo še, da so se slavni Südmarkovci končno malce — stepli, in da je bilo v poznejših urah precej zmešnjave. Ni čuda, ko niso vedeli, „ka-aj je zdaj povedal“?!

— Nemška kultura. Iz Celja se poroča „Slov. Narodu“, da je neki zbesneli hajlovec zahrbtno in z ostrim nožem napal Slovence dr. K. in da je ta poslednji le s svojo hladnokrvnostjo preprečil smrtni sunek, zgrabivši napadalca za roko, v kateri je imel nož. Le z veliko težavo se je posrečilo trem gospodom, da so izvili napadalcu nož, pri čemur pa so bili vsi trije ranjeni. Rokovnjača so izročili pravici. — In vspricho takemu stanju stvari si upa „Deutsche Wacht“ zasramovati — napadenca, ki bil za las zgubil življenje in pisati, kakor da se je poživiljenemu hajlovcu zgodila najhujša krivica! In v očigled taki moralni propalosti človek ohranja mirno kri!

— Proč od Rima — za plačilo. V „Südsteierische Presse“ čitamo, da vsak katolik v Gradcu, ki je prestopil v luteranstvo, dobi 16 gld. in jih je tam prestopilo že 1000. V Mariboru pa do 30 gld. — po vrednosti osebe. Denar daje „Gustav-Adolf-Verein“. Sakrabortarsko nizko cenijo ti nemški junaki svoje osebe. 16—30 gld! Toliko stane pri nas vsak — osel! Vsekako pa so te dušice jako — idejalno nadahnjene. In potem pravijo še, da delajo za evangeljsko vero. Apostoli menda niso tem načinom širili evangelija!

— Hrvatski in slovenski abiturijentje so iz Reke napravili izlet na Čres, kjer so jih Lahoni grdo zasramovali in napadali.

— Potres so čutili dne 12. avgusta po 7. uri zvečer v Rajhenburgu, v Krškem in v okolici.

— Denarno pismo ukradeno. V Ljubljani je delavec Danijel Sirotko pred pošto filijalo zaspal, držeč v roki denarno pismo, katero je hotel oddati na pošto. V spanju mu je neznan zlikovec pismo z denarjem vred ukradel.

— Večja tatvina. Znana tatica Barbara Cankar iz Ljubljane je te dni ukradla gostilničarki Ani Moharjevi iz zaklenjene sobe 400 kron. Nekaj denarja so še dobili pri tatici.

— Uboj. V Kisovcu pri Zagorju je premogar Fran Prosenc svojega tovariša Antona Majdiča v prepiru tako poškodoval, da je Majdič umrl.

— Utonil je pri kopanju v Reki pri Vremskem Britofu uradniški aspirant južne železnice v Divači gospod Vinko Brence.

— Tat Anžič, ki je v Ljubljani sistematično kradel bicikle, je 11. avgusta ušel iz magistratnega zapora. Posrečilo se mu je priti v Solnograd, kjer ga je policija v sredo ujela in poslala v Ljubljano.

— Stavka brivskih pomočnikov. V Belgradu stavkajo vsi brivski pomočniki. Vse brivnice so zaprte.

— Zadnje besede. Pred kratkim je obiskal P. Abel nekega profesorja na kliniki v Bonnu. Profesor je bil ravno v operacijski dvorani, kjer je operiral bolnika, ki je imel raka na jeziku. Profesor vpraša bolnika, ima li še kako željo, da jo pove, ker to bo njegova zadnja beseda: po operaciji postane mutast. Na ta opomin se bolnik vzdigne in glasno zakliče: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ Vsi navzoči, tudi sivi profesorji zdravilstva, niso mogli zatreti solz.

— Bernardinski psi in telefon. Zavetišče na bernhardinskem prelazu je sedaj tako uredilo varnostne zadeve, da je postavilo na raznih krajih varnostne kočice, ki so zvezane z glavnim zavetiščem s telefonom. Kadar tujec telefonično pokliče pomoč, poda se jeden mož s psom na dotični kraj. Pes ima okolo vratu košaro z okrepčili ter iz daljave 20 min. zavoha pomoči potrebnega človeka, na kar leti pes z okrepčili naprej.

— Nove vrste dirke. Sedaj, ko imamo konjske dirke za stavo, dirke biciklov in avtomobilov, dirke na vodi pa so vže tako stalno v navadi, zmislili so si strastni kadilci tudi svoje in prirejajo v ta namen „kadilne dirke“, pri katerih tekmujejo, kedo je zmožen več pokaditi. Vsi udeleženci dobijo od gospodarja enako velike pipe in enako množino duhana. Vsakrati gost ima slugo gospodarja, kateri mu zaporedoma tlači pipo in ob enem nadzoruje duhan, tako da tekmovalca ne more goljufati. Ko je kadilec pokadil sebi odmerjeni del, odda pipo in pepel, katerega potem skrbno pretehtajo, da-li ni bilo kake prevare. Kdor je prvi gotov s kajenjem, je zmagal in dobi za to odloženo darilo. Navadno se vrši tekmovanje na prostem, pred kratkem pa so bili nekje na Nemškem radi slabega vremena primorani, iti v sobo, in ko se je dovolj zakadilo, so odprli okna in valil se je tak dim iz sobe, da je prihitela požarna bramba, meneč, da gori v hiši. — Tudi dame so skušale pred par leti narediti tak „klub“ s cigaretami, toda policija je posegla vmes in prepovedala take vrste veselice.

— Železniški stražniki na kavkaških železnicah so posebno vestni ljudje. Da po noči ne zaspe vlaka, vležejo se na tir, da jih vzbudi tresenje zemlje, ko se bliža vlak. Včasih se pa stražniki tudi ne zbude o pravem času in vlak oddrda preko njih trupel. Takih nesreč radi trdega spanja železniških paznikov se je zadnji čas posebno mnogo zgodilo in železniška uprava je te dni izdala ukaz, da pazniki na železniški progi ne smejo spati.

— **V vlaku zgorela.** Blizu Berolina peljalo se je v železnici 18letno dekle zvečer nazaj v mesto. Sedela je pri oknu, kar prileti od dimnika lokomotive nekaj isker nji na obleko, katera se je takoj vnela in v hipu je bilo ubogo dekle v ognju. V strašnih bolečinah vsa goreča skoči iz vlaka in in obleži nezavestna ob progi. Popotniki, to videči, dali so znamenje, naj se vlak ustavi, na kar so ubogo dekle vso ožgano in od padca ranjeno dvignili in odnesli v bolnišnico, kjer je kmalu nato umrla.

— **Obe nogi je odkosil** svojemu edinemu sinčku kmetovalec Eck v Pensilvaniji s kosivnim strojem. Deček je prišel za njim na travnik in je kobacal po visoki travi, oče ga pa ni opazil. Noži so mu odrezali obe nogi pod členki. Čez dve uri je vsled izkrvavljenja umrl.

— **Bospor preplavala** sta začetkom tega tedna žena nadporočnika Senberta pri nemškem poslaništvu v Carigradu, in gdč. Boodo. Preplavali sta dolžino 2250 metrov.

— **Slabo spanje.** Zdravnik: „Vaše zdravje se boljša. Ali spite dobro?“ — Bolnik: „Ne posebno. Po noči in zjutraj spim prav dobro, samo popoldne nekaj ur ne morem spati.“

— **Resnično.** Ptujec: „Prosim, kje je najbližja pot do policijskega urada?“ — Domačin: „Čemu bi se trudili tja; razbijte par oken in policija bode takoj tukaj.“

— **Kongres proti tuberkulozi** se je vršil te dni v Londonu. Na kongres je prišel tudi profesor Koch, in razložil svoja najnovejša odkritja o tuberkulozi.

Loterijske srečke.

V Lincu dne 10. avgusta t. l.: 35, 27, 53, 54, 26.

V Trstu dne 10. avgusta t. l.: 2, 10, 59, 69, 83.

V Pragi dne 14. avgusta t. l.: 90, 28, 42, 52, 25.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 16. avgusta 1901. Pšenica K 8.50 h, rž K 7.— h, ječmen K 6.40 h, oves K 7.50 h, ajda K 6.— h, proso K 6.50 h, turšica K 6.50 h, leča K 10.— h, fižol K 9.— h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

Vizitnice

• priporoča

J Blasnik-ova tiskarna v Ljubljani.

100—300 gold. na mesec

zamorejo osebe vsakega stanu na vsakem kraju gotovo in pošteno brez kapitala in zgube zaslužiti z prodajo postavno dovoljenih državnih papirjev in srečk.

Ponudbe sprejme **Ludwig Oesterreicher**, Deutsche Gasse 8 Budapest. (2—10)

Preobleke. Popravila. Najnižje cene. Največji izbor. Skrbno izdelovanje.

L. Mikusch, tovarna dežnikov, Ljubljana, Mestni trg 15.

Da se zamore ceni bazarski ali tržni robi v okom priti, me je ena največjih švicarskih tovarn za uro pooblastila tako dolgo, da je kaj zaloge, kot reklamo, žepne ure prav fino izdelane skoraj **zastonj** prodajati. (9—15)

K vsaki uri se dobi usnjati tok in novoizumljeno pomanjšalno zrcalo **zastonj.**

K vsaki uri se dobi usnjati tok in novoizumljeno pomanjšalno zrcalo **zastonj.**

gld. 2.10

nikelnasta anker-remont. žepna ura s posrebrnjeno francosko verižico in tokom.

gld. 4.20

prava srebrna remont ura s posrebrnjeno amor. žepno verižico in tokom.

gld. 4.70

prava srebrna remont. ura za dame s posrebrnjeno angleško verižico in tokom.

gld. 11.—

prava 14karat zlata remont. žepna ura v lepi baržunasti škatulji in elegantno verižico.

➡ Za vsako uro se jamči 3 leta. ⬅

Nepovoljne se zamenja ali denar nazaj pošlje, torej brez rizike. — Tem enaka naznanila so ponarejena. — Pošilja se proti gotovini ali po povzetju.

E. Holzer

tovarniška zaloga ur in zlatnine na debelo.

Založnik avstrijske c. kr. uradniške zveze itd.

Krakov, Stradon 18.

Avstrijsko.

Ilustrovani ceniki zastonj in franco.

Agentje se sprejmejo.